

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Opfattelsen af Det Konservative Folkeparti som retskafne folk tror jeg er rigtig. For Det Konservative Folkeparti er det også vigtigt, at der er orden i økonomien, og at vi har et sundt økonomisk grundlag.

Der foreligger jo en situation, hvor budgetteringen i amter og kommuner er skredet, og der skal nu sættes ind. Årsagen til den valgte procedure er at lægge det størst mulige pres på amter og kommuner for at tvinge dem til at træffe deres egne valg. De skal vide, at de nu har en periode, hvor de genåbner deres budgetter med henblik på at sikre deres egen prioritering. Men sker det ikke på en tilfredsstillende måde, så vi får væksten ned under de 0,5 pct., så har ministeren en bemyndigelse til, om man så må sige, at gribe ind. Vi er ikke bekymrede, for det er en engangsforeteelse, og det gælder kun i 2006.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er helt opmærksom på, at det, regeringen er i gang med, er at give amterne og kommunerne et såkaldt siciliansk tilbud. Men det var ikke det, der var spørgsmålet. Spørgsmålet er ikke, om der er et politisk flertal, som ønsker at gribe ind over for amter og kommuner. Det er manifesteret. Det vil Det Konservative Folkeparti, det vil Venstre, og det vil Dansk Folkeparti. Det flertal er der. Det er slet ikke det, der er spørgsmålet. Det er måden, det sker på.

Mit spørgsmål var: Hvorfor ønsker Det Konservative Folkeparti ikke, at beslutningsprocessen foregår, sådan som vi normalt gør? Hvis regeringen ændrer på forholdene, så fremsætter man et lovforslag eller fremsender et aktstykke til Finansudvalget. Hvorfor bruger man ikke den proces, som er den almindeligt anvendte? Hvorfor accepterer Det Konservative Folkeparti den aftale, finansministeren og hr. Kristian Thulesen Dahl har indgået om, at det skal fjernes fra parlamentet, og dermed sætter Det Konservative Folkepartis folketingsmedlemmer i en situation, hvor de bare agerer stemmekvæg i forhold til at flytte beslutningsprocessen væk fra Folketinget over på ministergangene? Det er ikke særlig retskaffent. Det er faktisk tværtimod det stik modsatte.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg synes jo ikke, at man flytter beslutningskompetencen fra Folketinget. Der bliver jo fremsendt et orienterende aktstykke til Finansudvalget.

Det orienterende aktstykke kan man så tage stilling til. Sagens kerne er jo kendt. Der er tale om et ændringsforslag til finansloven, der drejer sig om kommunernes og amternes økonomi ligesom så mange andre ændringsforslag, som også berører kommuners og amters økonomi.

Jeg kan slet ikke forstå den bekymring, som hr. Ole Sohn i virkeligheden nærer. Jeg kan mærke, at der er en virkelig ærlig frustration, og der må man sige, at jeg slet ikke har opfattet det på den måde. Jeg mener, at der her lægges det størst mulige pres på amter og kommuner, og det vil vi gerne være med til, og vi mener, at den måde, det bliver gjort på, opfylder det formål, som vi ønsker at fremme.

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg kan forstå, at den konservative ordfører bager varmt op om, at der skal være orden i den kommunale økonomi. Så er jeg jo vidende om, at den konservative ordfører har haft et meget stærkt lokalt engagement f.eks. i Roskilde Amt. En del af overskridelserne i øjeblikket af de budgetter, som er blevet lagt i amterne, er bl.a. sket på grund af øget brug af medicin, og på grund af at der er flere gymnasiepladser end planlagt.

Hvis den konservative ordfører skulle hjælpe sine partifæller i f.eks. Roskilde Amt og andre steder til at finde ud af, hvordan man nu sparer de her penge, hvilket godt råd ville den konservative ordfører så give sine partifæller?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der er jo ikke tale om en besparelse. Der er tale om, at amtets budget fortsat kan udvides med 0,5 pct. plus prisudviklingen, og dette er jo grundlaget for budgetlægningen. Det, der bare er sket, er, at de budgetter, vi har fået indberetning om, ligger på den anden side af den målsætning.

Så der er altså ikke tale om, at vi skal spare hverken på medicin- eller gymnasieområdet. Derfor må jeg afvise, at mine kolleger skal have besked om at spare. De skal have besked om at budgettere inden for den ramme, som deres